

DOM

Afsagt den 13. juni 2018 i sag nr. BS 7-720/2017:

A

...

mod

B

...

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen drejer sig om, hvorvidt afdødes far kan anses for nærmeste pårørende i forsikringsaftalelovens forstand.

Sagsøgeren, A, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, B, tilpligtes at anerkende, at de forsikringssummer, der udbetales af Industriens Pension og AP Pension i anledning af Cs død den 4. juli 2016 til "nærmeste pårørende" udbetales til sagsøger, idet sagsøger skal betragtes som "nærmeste pårørende", jævnfør forsikringsaftalelovens § 105 a, stk. 1.

Sagsøgte, B, har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retspleje-lovens § 218 a, stk. 2, dog er forklaringerne medtaget i dommen..

Parterne, der indgik ægteskab i 1984, fik i 1985 sønnen C. Da C var godt et år gammel blev parterne separeret. Parterne aftalte fælles forældremyndighed, men ved skilsmissen i 1987 blev eneforældremyndigheden tillagt sagsøgeren. I de første år havde sagsøgte samvær. C afgik ved døden den 8. april 2016 uden at efterlade sig samlever, hustru eller børn. C havde ikke skrevet testamente. C havde en kundeforholdsforsikring i AP Pension med Jutlander Bank som panthaver med en udbetaling på 242.588,48 kr, og en livsforsikring hos Industriens Pension med en engangsudbetaling på 354.322,05 kr. Begge forsikringer angiver at ville komme til udbetaling til nærmeste pårørende.

Forklaringer

A har behørigt formånet forklaret, at hun og sagsøgte blev gift i august 1984, og i april 1985 fik den sønnen C. De blev separeret i 1986, men havde fortsat fælles forældremyndighed. Efter separationen blev hun i

huset sammen med C og hendes særbarn D som E er far til. Hun og sagsøgte var uenige om nogle økonomiske spørgsmål, og huset gik på tvangsauktion. Skilsmissen blev gennemført så snart det var muligt, og ved skilsmissen fik hun eneforældremyndighed. I perioden lige efter separationen ønskede sagsøgte ikke at se C, og da han mødte frem med en julegave, afviste hun ham. Der var i øvrigt kun samvær i begrænset omfang. Sagsøgte passede C i forbindelse med, at hun holdt en uges ferie i udlandet. Samværet var ikke fastlagt og foregik, når det passede sagsøgte. I forbindelse med skilsmissen blev der lavet en samværsordning, hvorefter sagsøgte skulle have C hver tredje uge. Under mødet på Statsamtet påpegede hun, at sagsøgte drak, og at han ikke passede C ordentligt i forbindelse med samvær. Samværet foregik nogenlunde regelmæssigt frem til sommeren 1988, hvor C blev skambidt af en hund. Der var en pause i samværet frem til julen 1988. Samværet ophørte herefter helt, idet sagsøgte undskyldte sig med, at han boede hos sin mor, eller at han havde weekendarbejde. C betragtede allerede på det tidspunkt E som sin far, og kom på samvær hos E sammen med D. Det var også E, der deltog i alt på skolen. Dette fortsatte efter, at hun og E flyttede fra hinanden. C har således betragtet E som sin far og har kaldt ham far. Sagsøgte deltog ikke på nogen måde i Cs konfirmation. E fungerede som Cs far, og blev af omgangskredsen anset som Cs far. C havde nogen kontakt med sin farmor, og i julen 2001 besøgte hun og C sammen farmoren. Her traf de sagsøgtes søster og der blev arrangeret et besøg op til jul, hvor farmoren inviterede sagsøgte, der imidlertid ikke deltog. C deltog i en julefrokost hos fasteren, og her deltog sagsøgte også. Hun ved, at C talte med sagsøgte. C sagde bagefter, at han betragtede sagsøgte som en fremmed mand. Efter julefrokosten ønskede C ikke længere at besøge sin farmor. C modtog et brev fra en af sagsøgtes døtre, og han havde i en periode kontakt med en af sine noget ældre halvsøstre. Dette fortsatte frem til, at C flyttede hjemmefra, da han var 20. Halvsøsteren kontaktede C, da farmoren døde. C deltog i farmorens begravelse, hvor han blot hilste på sagsøgte. Hun kender ikke til yderligere kontakt mellem C og sagsøgte, og C ville have fortalt herom både til hende og til E. C har ikke omtalt de to forsikringer på noget tidspunkt. C døde pludseligt af en blodprop i hjertet. De indrykkede en dødsannonce og delte den på Facebook. Sagsøgte reagerede ikke, og han deltog ikke i begravelsen. Cs ønske ville være, at forsikringssummerne skulle tilgå hende og E. .

B har behørigt forklaret, at han nu er folkepensionist. Han har i hele sit voksenliv haft arbejde i ... herunder 22 år på ... Ud over C har han to døtre på 40 og 43. Han mødte sagsøgeren i 1983 og de købte hus sammen. Sammen fik de C. Det følgende år blev de separeret. Overdragelsen af huset til sagsøgeren kastede økonomiske problemer af sig, og han fik en restskat. Huset gik på tvangsauktion, og han måtte betale til sin søster, der havde kautioneret. Han havde ikke råd til at betale børnebidrag til tre børn.

Sagsøgeren, der gerne ville på tur med E, bad ham passe C i en uge og det gjorde han. Han ville gerne have samvær med C, men sagsøgeren ønskede det ikke, og på et tidspunkt var nok nok. E var flyttet ind, og A ville gerne have, at C kaldte E far. Han havde en gave med, der blev afvist. Det var synd for drengen at være i klemme. Sagsøgeren mente uden grund, at han drak og tog C med på værtshus. Han holdt op med at hente C, og han havde begrænset kontakt med C i den resterende del af Cs barndom, men blev løbende orienteret af sagsøgerens onkel. Han betalte et forhøjet bidrag, da C blev konfirmeret. Han var ikke inviteret og tog ikke selv initiativ til at fejre C. Han husker ikke, at han så C fra 1988-89 til 2001. Hans mor og søster havde kontakt med C. De sad ved siden af hinanden til en julefrokost hos hans søster. Da Cs farmor døde i 2007 sad de ved siden af hinanden i kirken. Da C var død modtog han efter nogle dage en SMS fra en ven til C. Han hørte ikke fra sagsøgeren. Han deltog ikke i bisættelsen.

E har som vidne behørigt formanet forklaret, at han og sagsøgeren i 1976 fik sønnen D. Sagsøgeren blev senere gift med sagsøgte. Da sagsøgeren blev skilt fra sagsøgte genoptog han og sagsøgeren deres forhold, og han boede sammen med sagsøgeren, C og D i ca. tre år. Han har siden haft et tæt og godt forhold til C, der har været på samvær hos ham sammen med D. Han tog drengene med på tur i lastbilen og aflastede sagsøgeren. Han og C delte interesser. C kaldte ham far både hjemme og ude, og vedblev hermed gennem hele livet. C sagde, da han var en helt lille dreng, at han var heldig, fordi han havde to fædre. C havde imidlertid ingen relation til sagsøgte. C har fortalt om et kontaktforsøg ved en julefrokost, der ikke faldt heldigt ud. C følte sig kasseret af sagsøgte. Cs nærmeste pårørende er udelukkende sagsøgeren. C var en stille dreng og ung mand, med et svingende humør. C ville ikke have ønsket, at halvdelen af forsikringssummerne skal tilgå sagsøgte, fordi C følte sig kasseret. C har overfor ham givet udtryk for sin skuffelse og oplevelsen af svigt. C havde kun biler i hovedet og gik ikke op i økonomi og orden i tingene. Han har ikke tænkt på sagsøgte som pårørende. Havde han tænkt over det eller hvis nogen i forbindelse med tegningen af de to forsikringer havde sat ord på, at halvdelen ville gå til sagsøgte, ville C have tilkendegivet, at det ikke var hans ønske.

F har som vidne behørigt formanet forklaret, at hun er Cs grandkusine og jævnaldrende med D. Som barn boede hun tæt på sagsøgeren og betragtede hende som sin reservemor. Hun kom meget hos familien. C var en stille dreng. I 2001 var hun elev på plejecentret ..., hvor Cs farmor brugte aktivitetscentret. Hun blev klar over slægtsskabet en dag, hvor hun og farmoren kom til at tale om X-by. Farmoren fortalte, at hun havde et barnebar i X-by, og det viste sig at være C. Farmoren blev meget rørt. Farmoren havde indtil da tilsyneladende ikke haft kontakt med C. Gennem sagsøgeren blev der etableret kontakt til farmoren, og hun ved at sagsøgeren og C nogle gange besøgte

farmoren. En af Cs fastre deltog også. Hun har kun en gang hørt C nævne sagsøgte, og da i en lidt negativ sammenhæng. C gav udtryk for, at han ikke efter en julefrokost ønskede at se mere til sagsøgte, der i følge C ikke havde vist C nogen interesse. Under opvæksten og som voksen kaldte C E for far. I perioden fra 201-2016 så hun C ca hver anden måned.

G har som vidne behørigt formanet forklaret, at hun har kendt sagsøgeren og C siden først i 80-erne. Hendes børn gik i skole med C. Hun har ikke set C have nogen relation til sagsøgte siden sagsøgte flyttede i 1987. Sagsøgte deltog ikke i skolearrangementer og ej heller i Cs konfirmation. C var tæt knyttet til E.

H har som vidne behørigt formanet forklaret, at hun er sagsøgtes søster. Da C var 10-12 år havde hun to gange C med i sommerhus. C ville meget gerne have, at sagsøgeren ikke fik kendskab til dette. Kontakten til C opstod i 1995-97 gennem Cs farmor. C besøgte farmoren og ringede til hende. C savnede sine fætre og ville gerne i sommerhus. Der var tale om dagture. C kom med hjemmelavede julegaver til farmoren. Selv talte hun i telefon med C et par gange om året. C deltog i to julefrokoster sammen med sagsøgte og den øvrige familie, og han græd, da han sagde, at sagsøgeren ikke måtte få det at vide. Efter julefrokosten så hun C en enkelt gang, hvor en ven kørte ham ud til hende. Han var da 15-16 år. Indtil farmoren døde ringede han nogle gange til hende, når han ikke kunne ringe farmoren op. Hun husker ikke at have mødt sagsøgeren hos farmoren. C deltog i farmorens begravelse. Han var blevet underrettet af plejecentret. Hun har nogle gange efter aftale truffet C i ... C var ked af, at han ikke havde kontakt med sagsøgte, men C havde stor respekt for sagsøgeren og ønskede ingen ballade. Hun fortalte sagsøgte om dette, men sagsøgte havde givet op.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende,

at C, siden han var ca. 2 år 1. juli 1988, ikke har haft samvær eller kontakt med sin biologiske far, sagsøgte,

at C er opvokset hos sin mor, sagsøger,

at C ikke betragtede sagsøgte som sin far, og

at sagsøgte derfor ikke kan anses som nærmeste pårørende iht. forsikringsaftalelovens § 105 a, stk. 1.

Herudover gøres det gældende,

- at C ikke havde foretaget en begunstigelsesindsættelse i sine forsikringsordninger, og at udbetalingen til "nærmeste pårørende" således ikke er en aktiv begunstigelsesindsættelse foretaget af C, og
- at ordningernes begunstigelsesklausul "nærmeste pårørende" i denne sag udelukkende er i henhold til ordningernes standardbegunstigelsesklausul.

Det gøres derfor gældende,

- at der i denne sag er grundlag for at fravige formodningsreglen i PAL § 105 a, stk. 1 vedrørende fortolkning af begrebet "nærmeste pårørende", således at sagsøger alene skal betragtes som Cs "nærmeste pårørende", og
- at sagsøger derfor som den eneste skal modtage de forsikringssummer, der kommer til udbetaling fra AP Pension og Industriens Pension, i anledning af Cs død den 4. juli 2016, jfr. forsikringsaftalelovens § 105 a, stk. 1.

Sagsøgte har gjort gældende,

- at B er Cs far,
- at C ikke efterlod sig ægtefælle/samlever eller livsarvinger, ligesom C heller ikke havde oprettet testamente.
- at i henhold til arvelovens § 2, skal B arve halvdelen af, hvad C efterlod sig,
- at C i forsikringerne har anført, at udbetaling skal ske til "nærmeste pårørende".
- at "Nærmeste pårørende" pr. definition er den afdødes forældre, såfremt der ikke efterlades andre livsarvinger,
- at B sammen med A således er/var nærmeste pårørende for C.
- at det ikke er dokumenteret, eller på anden måde sandsynliggjort, at C havde et ønske om, at B ikke skulle være begunstiget,
- at der ikke forligger øvrige udtagelser eller handlinger som gør, at B ikke er at betragte som nærmeste pårørende, samt
- at B derfor ikke kan anerkende, at de omtalte

forsikringssummer alene skal udbetales til A.

Rettenns begrundelse og afgørelse

C havde i forbindelse med optagelse af et banklån tegnet en kundeforholdsforsikring, og han var i forbindelse med sit arbejde omfattet af en gruppeordning med en forsikring ved dødsfald. Ifølge begge policer tilfalder forsikringssummen nærmeste pårørende. C, der pludseligt døde 31 år gammel, efterlod sig ikke samlever, ægtefælle eller børn, og han havde ikke oprettet testamente. Det følger derfor af formodningsreglen i forsikringsaftalelovens § 105a, stk. 1, at nærmeste pårørende er hans forældre.

C er født i ægteskab og havde i sine første år samvær med sagsøgte, men fra C var omkring to år gammel ophørte kontakten. C havde imidlertid i et vist begrænset omfang kontakt med dele af sagsøgtes familie, og han traf ved forskellige lejligheder sagsøgte. Under disse omstændigheder finder retten ikke, at der uden en viljestilkendegivelse fra C, foreligger omstændigheder, som indebærer, at sagsøgte ikke kan anses som nærmeste pårørende. En sådan viljestilkendegivelse foreligger ikke.

Sagsøgtes frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Efter sagens udfald skal sagsøgeren, der har fri proces, betale sagsomkostninger til sagsøgte. Sagsomkostningerne, der alene vedrører sagsøgtes udgifter til advokatbistand, er under henvisning til sagens genstand og karakter, fastsat til 37.500 kr. Beløbet indeholder moms.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, B, frifindes.

Statskassen skal inden 14 dage i sagsomkostninger betale 37.500 kr. til sagsøgte.

